

Přestože pouhé tři paragrafy současného Občanského zákoníku, které se držbě věnují, mohou nasvědčovat tomu, že jde veskrze o jednoduchou problematiku, je tomu právě naopak. Historie ukázala, že pojetí držby není tak jednoznačné, jak se může zdát. Právní teoretici se tak velmi často rozcházejí v názorech, jak na držbu nahlížet, přičemž v průřezu dějin založili v mnohém se lišící koncepce, držby se týkající.

V této práci bych se rád zabýval, jak její název napovídá, držbou v hmotněprávní rovině. Práce se tedy netýká otázek ochrany držby ani vydržení, i když v závěru se této problematice také dotknu.

Po nastínění teoretického problému, čím vlastně držba je, bych se rád věnoval vzniku a zániku držby, rozlišení držby věci a práva tak, jak odpovídá dnešní koncepci. Dále pak jednotlivým držebním institutům a také detenci, která vyskytující se hojně v praxi, nemůže být vynechána.

Zajímavou, a ne zcela jednoduchou, problematikou je oprávněná a neoprávněná držba ve spojení s dobrou vírou a otázkami omylu i samotného titulu držby. Od ní se pak bude třeba odrazit k postavení držitele, které zajisté není u všech držitelů stejné, neboť ne všichni držitelé jsou „šťastni, že drží“ ve stejné míře.

Závěrem bude vhodné se zamyslet nad vývojem pojetí držby v budoucnu. Zejména se otevírají určité otázky v souvislosti s návrhem nového občanského zákoníku, který se v mnohém vrací zpět k původnímu prvorepublikovému pojetí držby a v mnohém chápe držbu jinak, zejména co se otázky rozlišení držby věci a držby práva týká.

Z výše uvedeného vyplývá, že se tato práce nesnaží obsáhnout celou držební problematiku. Nerad bych komukoliv vnucoval určité názory na věc. Rád bych však shrnul vše, co o držbě bylo napsáno, v čem spočívají střety různých teoretických koncepcí, popř. našel určitá řešení, ke kterým lze po zralé úvaze dojít.